

Viešpaties Apreiškimas

Kokia miela Apreiškimo
Švenčiausiajai Mergelei scena!
Marija – kiek kartų tai
apmąstėme! – susikaupusi
maldoje..., į pokalbį su Dievu ji
sudedą visus penkis jautimus ir
visas savo galias. Maldoje ji
sužino Dievo valią ir per maldą
paverčia ją savo gyvenimo
išgyvenimu; nepamiršk
Mergelės pavyzdžio! (Vaga, 481)

kovo 25 d.

Neužmiršk, mano drauge, kad mes esame vaikai. Mergelė švelniu Marijos vardu paskendusi maldoje.

Tuose namuose tu esi kas nori: draugas, tarnas, smalsuolis, kaimynas... Dabar aš nedrįstu niekuo būti. Slepiuosi už tavęs ir apstulbęs žiūriu, kas vyksta:

Arkangelas skelbia savo žinią...
Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? – Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro? (Lk 1, 34)

Mūsų Motinos balsas, kita vertus, man primena visus žmonių netyrumus... ir mano.

Ir kaip aš nekenčiu tų gėdingų žemės menkybių... Kokie pasiryžimai!

Fiat mihi secundum verbum tuum:
Tebūna man, kaip tu pasakei (Lk 1, 38).

Sulig šiais užburiančiais Mergelės
žodžiais Žodis tapo kūnu.

Pirmoji paslaptis baigiasi... Dar spėju
tarti savo Dievui pirmiau negu bet
kuris mirtingasis: „Jėzau, myliu
Tave". (Šventasis Rožinis, Pirmasis
šviesos slėpinys)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/viespaties-apreiskimas/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/viespaties-apreiskimas/)
(2026-03-26)